

Sandžračka disciplina

Dr Esad Kučević

LIČNI STAV

Jedanaest godina od demokratskih promena, u Sandžaku je gotovo sve politika. Izuzetak nije ni sadašnji popis građana, najavljen kao službena beleška za budućnost, koja po definiciji i suštinski treba da bude samo tehničko-statističko pitanje.

Međutim, na bivšoj tromeđi, nije tako. Suočeni sa životarenjem, blagodareći kratkim radostima i dugom očaju, Sandžaklije sumnjaju u sve postojeće. Najnoviji popis, Bošnjacima je politička refleksija, čistih računa i prljavih ruku, odnosno još jedno odmeravanje i hvatanje zaleta za predizbornu kampanju u kojoj svi kandidati imaju pozamašne i neskrivene apetite. Ne čudi onda što je ovih dana sandžrački život, umnogome zasnovan na suludim utopijama i zabludama, dobio neobično poglavlje. U poziciju mračnog čorsokaka, iznova se kupuje istina, pod patronatom partijskih hidri, i vodi neskrivena, ali selektivna kampanja. Svaki bogovetni dan, u sukobu s nadirućom bedom, toliko je izraženo tumaranje u prestonici tromeđe da pazarske novokomponovane partijske kadije imaju privatne kabadahije, koje na krilima

koalicionog imuniteta već sad uteruju glasačke dugove.

Transfer imidža je opet u modi. Žestoke emocije prate sve prognoze, u kojima se protivnici unapred otpisuju, dok većina građana obavezujućim popisom dokazuje da njihovi životi i dalje postoje. Valjda zato oni

Transfer imidža je opet u modi. Žestoke emocije prate sve prognoze, u kojima se protivnici unapred otpisuju, dok većina građana obavezujućim popisom dokazuje da njihovi životi i dalje postoje

najmanje strahuju za konačan rezultat, u situaciji kad se izbrisani dopisuju, a otpisani vraćaju na kućni prag, što više od broja znači. Kao optička varka ili statistička greška, uz većito podsećanje da sandžračka kriza sa duplim dnom, svaki čas ima mogućnosti da se pretvori u slobodni pad, koji može sve što je otvoreno da zatvori i suprotno.

Kontradiktorno, do apsurdna. Popis i njegov

bojkot, pitanje je časti, prestiža i izbora. Dilema koju zdušno i energično, nametanjem forme ispred suštine, eliminišu silno motivisani glasnogovornici dvojice ministara iz Novog Pazara, čiji su opunomoćeni u udarnim terminima, pozivali građane da iskoriste svoje pravo i dužnost. Da se slika razlikuje od karikature, iako iz suparničkog tabora vatrenom retorikom odjekuje: Zašto je Tadićeva vlast savetovala Srbe na Kosovu da bojkotuju popis, kako nema pretnji Albancima u Preševskoj dolini za kolektivno odbijanje popisa, ali bez objašnjenja za bošnjački pristanak na popis u Makedoniji ...

Negacija je, dakle, sandžračka disciplina. Omiljena u simboličkoj promociji najnovije vrste populizma koji je ujedinio sandžračke ministre, ali još više udaljio pristalice skepticizma. Da služe bogatstvu umesto Bogu, da su skloniji zatezanju nego popuštanju. Jer, sve što je dobro, nije uvek popularno, u iščekivanju senzacionalnih koalicija.

Na kraju, kvantitativna bitka za budućnost, zvana popis, imaće očekivani epilog. Da vuk bude sit i ovce na broju. Po urneku, višegodišnjih dublera Sejda Bajramovića. U liku i delu obojice ministara iz Sandžaka, kojima je život postao - politika. Ili, nešto konkretnije: Samo preporuka i pretpostavka.